

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Tredje behandling af lovforslag nr. L 211: Forslag til lov om ændring af lov om den fri ungdomsuddannelse. (Målgruppe, skolebaseret undervisning, tilrettelæggelse af uddannelsesdele m.v.).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 28/3 2001. Første behandling 20/4 2001. Betænkning 23/5 2001. Anden behandling 30/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 95 stemmer (S, V, KF, DF, CD, RV, KRF, Mogens Andreasen (UP) og Kim Behnke (UP)) mod 3 (EL); 9 (SF) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Tredje behandling af lovforslag nr. L 214 A: Forslag til lov om gennemførelse af deltidsdirektivet.

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).

(Fremsat 29/3 2001. Første behandling 19/4 2001. Betænkning 23/5 2001. Anden behandling 29/5 2001. Tillægsbetænkning 29/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Eva Kjer Hansen (V):

Som allerede nævnt under andenbehandlingen er jeg meget forundret over forløbet med dette deltidsdirektiv.

Jeg finder det beklageligt, at et flertal i går har brugt EU som undskyldning for at presse en sænkning af funktionærlovens timegrænser igennem. Og det er klart, at hele det her forløb må få et efterspil.

Statsministeren er for lang tid siden blevet bedt om at komme i et samråd i Europaudvalget om mandatgivningen, efter at regeringen i den her sag er vendt på en tallerken i forhold til det oprindelige mandat, regeringen havde fået i Europaudvalget.

Til trods for statsministerens udsagn sidste onsdag om, at statsministeren skam altid glæder sig til at komme i Folketingets Europaudvalg, har statsministeren altså ikke turdet stille op inden tredjebehandlingen af dette lovforslag. Det er meget skuffende.

Jeg har nu en forventning om, at statsministeren så vil afklare situationen, før der kommer et nyt rådsmøde for arbejdsministrene i EU. Vi skulle jo nødig ende i en situation i Europaudvalget, hvor der kan være tvivl om mandatgivningen udelukkende på grund af sager som denne her.

Ellers vil vi fra Venstres side holde ministeren fast på nogle udsagn, der er kommet i forbindelse med behandlingen af det her lovforslag:

Det ene er, at ministeren sammen med Arbejdsmarkedsudvalget vil drøfte den fremtidige implementering af direktiver. Vi ser frem til ministerens initiativ og udspil i forhold til det løfte. Det er jo bare ærgerligt, at det kommer så sent. Det havde været bedre, om vi havde haft de drøftelser forud for, at ministeren vil gennemføre det her lovforslag.

Det andet, vi vil holde ministeren fast på, er, at ministeren har lovet fortsat at være åben over for at aftaleimplementere EF-direktiver på arbejdsmarkedsområdet. Det er også en vigtig melding for os.

Endelig er der det tredje, som vi vil holde ministeren fast på, nemlig at denne her model i det her lovforslag ikke er retningsgivende eller præcedensdannende for, hvordan direktiver eventuelt skal følges op med lovgivning på et senere tidspunkt. Det er også afgørende for os, at denne her model ikke kommer til at danne præcedens.

Det er jo ikke en heldig situation, vi er i, for vi står tilbage med en række organisationer på arbejdsmarkedet, som er stærkt utilfredse med denne foreslåede løsning, og som også har været til møde i Arbejdsmarkedsudvalget for at tilkendegive deres synspunkter.

Samlet vil vi nu i Venstre stemme gult til det her lovforslag.

Vi ønsker naturligvis at få deltidsdirektivet implementeret i Danmark, men vi må beklage ministerens manglende interesse for at finde en løsning, så der kunne være bred opbakning bag det her lovforslag.

Lad mig afslutningsvis minde ministeren om, at der jo i deltidsdirektivet står, at medlemsstaterne nu opfordres til at identificere og tage hindringer af juridisk eller administrativ art op til overvejelse og fjerne disse hindringer, hvor det er hensigtsmæssigt.

Jeg vil glæde mig til at se ministerens screening af problemerne, og frem for alt vil jeg glæde mig til, at ministeren tager nogle initiativer for at fjerne eventuelle barrierer. Først og fremmest er det jo vigtigt at få taget fat på det problem, at ca. 10-12 pct. af den samlede arbejdsstyrke er underlagt begrænsninger i adgangen til deltidsarbejde og pålagt en pligt til ansættelse på fuld tid.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det overrasker mig, hvis den melding, der nu kommer, skal forstås sådan, at Venstre vil undlade at stemme til en lovimplementering, for jeg havde forstået det sådan, at vi var enige med Venstre i, at der ikke skal ske lovindgreb på overenskomstområdet via EU-lovgivning, når man i Folketingets Europaudvalg har lovet, at det ikke skulle ske.

Derfor er det en overraskende melding, hvis man lusker ud af bagdøren i denne her sag og undlader at stemme. Det må vist være en fejl.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det underer også os i Socialdemokratiet, at Venstre indtager den stilling, hvor man kører på gult, for vi har jo set, hvordan man i Europaudvalget har givet mandat osv. til en retsakt. Mente man ikke det, man sagde med retsakten?

Fru Eva Kjer Hansen ved jo også godt, at arbejdsmarkedets parter ikke kunne blive enige. Derfor har vi været nødt til her i Folketinget at implementere. Fru Eva Kjer Hansen ved også godt, at det er sådan, at det faktisk er erstatningspådragende, hvis vi ikke implementerer de direktiver, vi har skrevet under på i EU.

Så det er lidt underligt, at Venstre her, efter at have bakket op, kører på frihjul.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V)

Til hr. Keld Albrechtsen skal jeg sige, at hvis der er nogen, der lusker i denne her sag, så er det da først og fremmest Enhedslisten.

Enhedslisten vil stemme imod den del af lovforslaget, der nu kommer til afstemning, men ikke desto mindre valgte Enhedslisten at gå sammen med regeringen i går og stemme for en sænkelse af funktionærlovens timegrænser, selv om begrundelsen var med udgangspunkt i det her deltidsdirektiv. Så hvis der var en lille smule principfasthed hos Enhedslisten, havde man indtaget en anderledes holdning i går.

Vi har sagt, at vi gerne vil have drøftet den valgte model med ministeren. Vi havde håbet, at ministeren ville være indstillet på at forhandle med Folketingets partier i denne her sag, men det har ikke været ønsket. Og derfor ridsede jeg klart nogle klare udsagn fra ministeren op, som vi nu vil fastholde ministeren på fremover.

Til hr. Carsten Hansen skal jeg sige, at det underlige i denne her sag er så sandelig ikke Venstres meldinger. Nej, det er arbejdsministerens og regeringens meldinger. Vi står selvfølgelig fuldt ud ved det mandat, som vi gav regeringen i 1997. Problemet er, at arbejdsministeren fuser med mandatet og løber langt væk fra det, der blev sagt i 1997.

Arbejdsministeren taler om, at der blev lavet en vurdering i 1997, men så har man her i foråret lavet en endelig autoritativ vurdering. Sådan fungerer mandatgivningen i Europaudvalget ikke. Vi skal kunne stole på, at det, der bliver forelagt fra en regerings side, er nogle grundige overvejelser, som regeringen så efterfølgende også vil stå ved.

Det er dybt beklageligt, at ministeren ikke har villet tage det her alvorligt, og specielt at statsministeren ikke har villet benytte lejligheden til at diskutere, hvordan mandatgivningen så også kan fungere fremover i Europaudvalget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Når man ikke rigtig kan svare for sig, kan man jo begynde at snakke om noget andet. Det, vi vedtog i går, var en ændring af nogle timegrænser i en dansk lov. Der var en timegrænse før, den havde EU ikke fastsat, nu er der en anden timegrænse, som vi fastsatte i går, og den har EU heller ikke bestemt. Så det har ikke noget med det at gøre.

Det, jeg siger, er, at hvis der var en konsekvens i Venstres holdning i den her sag; og hvis Venstres sigte var, at vi skulle sikre, at sådan noget ikke sker igen, så er man da nødt til at stemme imod. Ellers når vi jo til den konklusion, at den kritik, Venstre har fremført, ikke er andet end drilleri i forhold til regeringen, men at man i virkeligheden er ligeglad med sagens egentlige indhold og derfor markerer sin ligegyldighed ved at undlade at stemme.

Det hænger ikke sammen. Det er jeg nødt til at sige. Den konsekvens, der må være i tingene, må da betyde, at man siger, at når der er sket et sådant overgreb mod Europaudvalget, som vi er enige om, må det da have den konsekvens, at man ikke bare kan gå ind og bære det igennem eller gå ud af bagdøren ved at undlade at stemme. Det er ikke godt nok, må jeg sige til fru Eva Kjer Hansen.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Vi er tilsyneladende ikke helt enige om, hvad det er for et overgreb, der er sket i Europaudvalget. Jeg mener, overgrebet består i, at regeringen fusker med mandatgivningen, og at det er dér, vi skal stå fast i forhold til at få sikret, at det ikke sker fremover.

I Venstre udelukker vi ikke, at der kan være tale om supplerende lovgivning i forbindelse med implementering af direktiver også på arbejdsmarkedsområdet. Men vi ville gerne have haft mulighed for at drøfte modeller, vi vil gerne have haft mulighed for at aftale, hvad der skal ske fremover, så vi ikke risikerer, at det her bliver den endelige model og kommer til at danne præcedens for alt fremtidigt initiativ på EU-området på det her felt. Det er derfor, jeg så klart sagde, at der er nogle udsagn fra ministeren, som vi vil holde ministeren fast på.

Jeg går ud fra, at arbejdsministeren har lært af det her forløb og vil sørge for at tage en ordentlig kontakt til Arbejdsmarkedsudvalget med henblik på at få drøftet, hvordan vi skal takle de her direktiver fremover.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hvis der skal være logik og sammenhæng i tingene, måtte et flertal i Folketinget i den her situation sige til regeringen, at når der kommer et forslag om lovimplementering på et område, hvor der ikke skulle have været lovimplementering, kommer det forslag ikke igennem. Det må

regeringen ordne med arbejdsmarkedets parter, sådan som det var aftalt med Folketingets Europaudvalg i sin tid.

Derfor må det da være det rigtige, at Folketingets flertal stemmer det lovforslag ned, i stedet for at man ved at undlade at stemme i realiteten hjælper regeringen med at bære indgrebet igennem. Det er blot det, jeg siger.

Så kan regeringen jo grine af fru Eva Kjer Hansen og sige, at hun godt nok har en vældig kritik af det, der skete, men det får ingen konsekvenser.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Hvis der er noget i denne her sag, som regeringen kan grine af, så er det, hvor let det er at få Enhedslisten til at gå ind i en aftale med regeringen, til trods for at man egentlig principielt er imod at vedtage EF-direktivet i Danmark. Enhedslisten har jo dér, hvor det sådan var passende af hensyn til Enhedslistens politik, ikke haft spor imod, at arbejdsministeren kørte frem med, at når man skulle sænke timegrænsen i funktionærloven, så skyldtes det EU's deltidssdirektiv.

Så hvis der er nogen, der gør sig selv til grin i denne her sag, så er det Enhedslisten. Der mangler virkelig principfasthed.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det er jo en fuldstændig fejlfortolkning, som Venstres ordfører kommer med. Som arbejdsmarkedsordfører må jeg fortælle, at i det lovforslag, som bliver omtalt, som blev vedtaget i går, er der ikke med ét ord omtalt – jeg kan godt læse det op, for det er meget kort – nogen baggrund for, at der skulle være ønsker om at sænke funktionærlovens timegrænse. Det står intet sted.

Det lovforslag stemte vi fuldstændig samvittighedsfuldt for, fordi vi synes, det var en god ting.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Normalt støtter Det Konservative Folkeparti lovforslag her i Folketinget, som implementerer EF-direktiver, men det kan vi ikke i denne sag her, og årsagen er den meget kritisable håndtering, som regeringen har præsteret over for Folketinget og over for arbejdsmarkedets parter.

Denne kritisable håndtering vil vi under ingen omstændigheder involveres i, og derfor kan vi ikke støtte forslaget, og med hensyn til den nærmere argumentation kan jeg henvise til de

indlæg, jeg havde under første- og andenbehandlingen her i Folketinget for nogle dage siden.

Vi vil på den anden side heller ikke stemme imod, fordi lovforslaget, den del af lovforslaget, som nu hedder 214 A, jo er blevet til på baggrund af aftaler mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk niveau, og efterfølgende er der kommet aftaler mellem parterne her i Danmark, og ved at stemme imod kunne vi opfattes som værende kritiske over for det arbejde, som parterne har udført.

Så vil jeg endvidere gerne gøre opmærksom på, at vi imellem anden- og tredjebehandlingen har haft et samråd i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg. I forbindelse hermed er der afgivet en tillægsbetænkning, hvor den dagsorden fra november måned 1993, hvor man dengang fra Folketingets side lagde fast, hvordan procedurerne skulle være, hvordan strategien skulle være, når vi behandlede arbejdsmarkedspolitik i EU-sammenhæng, er optrykt.

Til trods for den megen kritik, som vi med rette har rettet mod arbejdsministeren i denne sag, må jeg sige, at det er tilfredsstillende for Det Konservative Folkeparti, at ministeren under samrådet klart tilkendegav, at den strategi, som blev fastlagt i 1993, fortsat er regeringens strategi. På det grundlag vil vi gerne samarbejde med regeringen fremover, når man i øvrigt har taget ved lære af det, der er sket under behandlingen af denne sag.

Til gengæld må jeg sige, og det kan så ikke være nogen overraskelse, når vi hverken kan stemme for eller stemme imod, at vi vil undlade at stemme. Det gør vi sammen med en række andre partier her i Folketinget, og det betyder, at under stemmeafgivningen her om et øjeblik vil den gule farve være noget mere dominerende på afstemningstavlen end sædvanligt.

Og hvis det hos arbejdsministeren skulle give mindelser om det gule kort på fodboldbanen, så har jeg ikke spor imod det, for det, vi ønsker at tilkendegive, er i allerhøjeste grad, at den procedure, der har været fulgt i denne sag, under ingen omstændigheder egner sig til gentagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 52 stemmer (S, SF og RV) mod 5 (EL og Thorkild B. Frandsgaard (UP));

51 (V, KF, DF, CD, KRF, Mogens Andreasen (UP) og Kim Behnke (UP)) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Tredje behandling af lovforslag nr. L 215: Forslag til lov om ændring af lov om lige løn til mænd og kvinder. (Lønoplysninger).

Af arbejdsministeren (Ove Hygum).

(Fremsat 29/3 2001. Første behandling 19/4 2001. Betænkning 23/5 2001. Anden behandling 29/5 2001. Tillægsbetænkning 29/5 2001).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 56 stemmer (S, SF, RV og EL) mod 53 (V, KF, DF, CD, KRF, Mogens Andreasen (UP), Frank Dahlgård (UP) og Thorkild B. Frandsgaard (UP)).

Anden næstformand (Henning Grove):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.